

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 5 maja 2022 r.

DIH-3.707.55.2022.JS

DECYZJA DIH-III/ 63 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.) oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 93 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.32.ZSE.11.2022.MW Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z 15 marca 2022 r. (nr akt sprawy: DO.8361.5.2022), na mocy której przedsiębiorcy Marcinowi Połatyńskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Marcin Połatyński Last Minute Service w Ostrołęce, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 18 - 25 stycznia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), przeprowadzili kontrolę w sklepie przemysłowym mieszczącym się w Ostrołęce przy al. Jana Pawła II nr 4B, należącym do przedsiębiorcy Marcina Połatyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Marcin Połatyński Last Minute Service w Ostrołęce, zwanego dalej „stroną”, „przedsiębiorcą” lub „kontrolowanym”.

Na podstawie art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162 z późn. zm.) zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, nie dokonano zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę w dniu 18 stycznia 2022 r. przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy natomiast w dniach 19 i 25 stycznia 2022 r. w obecności przedsiębiorcy. Zakres kontroli obejmował przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. *o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie”.

W wyniku podjętych działań inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto stwierdzono, że kontrolowany nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co naruszało art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 25 stycznia 2022 r. nr DO.8361.5.2022, do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z 16 lutego

2022 r., poinformował Marcina Połatyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Marcin Połatyński Last Minute Service w Ostrołęce, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit c ustawy o zużytym sprzęcie.

Jednocześnie, w piśmie tym organ pierwszej instancji poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w niniejszym postępowaniu, tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (art. 10 §1 Kpa). Strona nie skorzystała z tych uprawnień.

W dniu 15 marca 2022 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję PO.32.ZSE.11.2022.MW, którą przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 18 marca 2022 r.

W dniu 6 kwietnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu zwróciła się z prośbą o odstąpienie od egzekwowania kary za zaniebdania jakich się dopuściła. Przyznała, że choć w dniu kontroli nie było wymaganych informacji zamieszczonych w jej punkcie to jednak każda zainteresowana osoba była poinformowana, gdzie może przekazać zużyty sprzęt oraz jeśli kupi w jej firmie takowy sprzęt mogła będzie oddać swój zużyty takiego samego rodzaju. Na swoje usprawiedliwienie strona nadmieniła, że w czasie kontroli poczyniła kroki w stronę zamknięcia firmy. Strona wskazała, że pandemia i lock down sprawiły, iż przedsiębiorstwo stało się nierentowne i przez ostatnie dwa lata przynosiło straty, które strona próbowała „łatać” między innymi pożyczonymi pieniędzmi. Niestety rosnące długi, spowodowane głównie odejściem klienta detalicznego do zakupów w internecie, zmusiły stronę do podjęcia decyzji o zamknięciu po 16-tu latach sklepu. Ponadto poinformowała, że o swojej sytuacji materialnej. W związku z powyższym poprosiła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, ponieważ kwota 5000 zł na tę chwilę jest dla niej nieosiągalna.

Pismem z 8 kwietnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Marcina Połatyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Marcin Połatyński Last Minute Service w Ostrołęce, o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji Mazowieckiego WIIH PO.32.ZSE.11.2022.MW z 15 marca 2022 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się

co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor sprzętu elektrycznego bądź elektronicznego jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy, wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych

wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

W myśl art. 91 pkt 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ustawy o zużytych sprzęcie w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdził, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowieckiego WIIH bezsprzecznie dowiodły, że kontrolowany, nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1–3 oraz
- art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c. oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Odnosząc się do wniosku strony o odstąpienie od wymierzenia kary, Prezes UOKiK wskazuje, że jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji, przewidują zapisy art. 93 ust. 4 ww. ustawy, w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W omawianym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przestanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary.

Prezes UOKiK ponadto wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie - udowodnienie braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przestanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Prezes UOKiK podkreśla ponadto, że obowiązkiem przedsiębiorcy - jako profesjonalnego uczestnika obrotu - jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa

w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, ustaleń nie kwestionuje również strona. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji i umorzenia kary pieniężnej.

Trudności finansowe, na które powołuje się strona nie usprawiedliwiają niedopełnienia ustawowych obowiązków przedsiębiorcy, tj. braku wymaganych informacji, szczególnie że sklep jak sama strona przyznała funkcjonuje już od 16-tu lat. Również pandemia i lock down nie mogły wpłynąć na niewywiązanie się przez stronę z ustawowych obowiązków, zaś ustne informowanie konsumentów nie czyni zadość wymogom ustawy o zużytym sprzęcie.

W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy oraz właściwie uwzględnił przesłanki wynikające z art. 93 ust. 3 ww. ustawy. Prezes UOKiK w całości podziela w tym zakresie ustalenia Mazowieckiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że sankcja wymierzona stronie, w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), jest karą w wysokości najniższej z możliwych określonych w ustawie. Jednocześnie, zgodnie z art. 93 ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy oraz mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji informuje, iż nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Pomimo zaprzestania naruszania prawa, waga naruszenia prawa nie może zostać uznana za znikomą. Strona naruszyła istotne obowiązki informacyjne, dzięki którym konsumenci mogą zapoznać się z przepisami prawa dotyczącymi ich uprawnień związanych z zużytym sprzętem, a także dzięki którym mogli określić miejsce zbierania zużytego sprzętu. Brak tych informacji mógł spowodować niezgodne przepisami postępowanie przez konsumentów z zużytym sprzętem. Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Biorąc pod uwagę, iż w odwołaniu strona wskazuje przede wszystkim na swoją trudną sytuację ekonomiczną, Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
 4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej